

เอกสารอ้างอิงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวสะกดการันต์ของนักเรียนในระดับต่าง ๆ นั้นยังมีไม่มากนัก ผู้วิจัยได้พยายามค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยทั้งของต่างประเทศและของในประเทศบางเรื่องที่มีแนวความคิดและวิธีการบางประการซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเรื่องนี้ได้ต่อไป

เออร์เนสต์ ฮอร์น (Ernest Horn)^๑ กล่าวว่าที่มาของคำมีอิทธิพลต่อการสะกดคำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ การสะกดคำนี้คนนั้นมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการออกเสียงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงของสระ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแม่ด้องอื่น ๆ เกี่ยวข้องอยู่ด้วยดังนี้

๑. ความเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเสียงรัว
๒. อิทธิพลของภาษาถิ่น
๓. การเพิ่มตัวอักษรและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
๔. นึกเขียนและสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ
๕. หลักของการเขียนสะกดคำซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามกาลสมัย

ริชาร์ด เอช. บลูมเมอร์ (Richard H. Bloomer)^๒ ได้ศึกษาถึงความแปรผันระหว่างคำที่ซับซ้อนและความยากในการสะกดคำ โดยพิจารณาจากคำที่ใช้อยู่เสมอ และได้สรุปผลออกมาเป็นหลักเกณฑ์ในการสะกดคำดังนี้

^๑ Ernest Horn, "Spelling" Encyclopedia of Education, (New York: Macmillan Co., 1960)pp. 1337 - 1354.

^๒ Richard H. Bloomer, "Word Length and Complexity Variables in Spelling Difficulty" The Journal of Educational Research, 49 (March 1956); 531 - 535.

๑. คำที่มีความยาวมากก็จะมีความยากมาก
๒. คำที่มีสระประสมอยู่สองตัวจะมีความยากมากเป็นพิเศษ
๓. คำที่พยัญชนะประสมอยู่สองตัวจะเป็นคำที่สะกดยาก
๔. ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกเขียนคำยากและคำที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เมื่อเห็นว่านักเรียนสามารถจำคำยาว ๆ ใดแล้ว

ดี.เอ็ม. โนเอล และซี.ดับบลิว แฮริส (D.M. Knoell and C.W. Harris)^๑
ได้กล่าวถึงความสามารถของการสะกดคำว่าจะวัดได้จากความสามารถต่าง ๆ ดังนี้

๑. การมีความสามารถระลึกใจว่าคำ ๆ นั้นสะกดถูกต้อง
๒. การมีความสามารถระลึกใจว่าคำ ๆ นั้น สะกดผิด
๓. การมีความสามารถแก่คำที่สะกดผิดให้ถูกต้องได้

เรย์มอนด์ เจ. เกอเบอริค และคณะ (Raymond J. Gerberich and Others)^๒ แสดงความคิดเห็นว่า ความสามารถในการเขียนคำของเด็กในขณะหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของเด็กและโอกาสที่เด็กจะได้เรียนรู้ด้วย (จากความคิดดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า นอกจากเด็กจะมีความสามารถในด้านต่าง ๆ และมีระดับสติปัญญาสูงแล้ว เด็กจะต้องได้รับการฝึกฝนหรือได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำด้วย จึงจะทำให้เด็กมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูง)

^๑ D.M.Knoell and C.W.Harris, "Factor Analysis of Ability"

The Journal of Educational Research, 46 (October 1952): 59-111.

^๒ Raymond J. Gerberich and Others, Measurement and Evaluation in the Modern School (New York: David Mckay Co., 1962) p. 390.

ไอ.อี. อารอน (I.E. Aaron)^๑ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กระดับเกรด ๔ กับ เกรด ๘ โดยสร้างแบบทดสอบขึ้นเองใช้คำทั้งหมด ๖๐ คำ และทำการทดสอบทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กระดับเกรด ๔ จำนวน ๕๗ คน เกรด ๘ จำนวน ๕๕ คน จากนั้นได้นำแบบทดสอบมาหาความเชื่อมั่นได้ดังนี้ คือแบบทดสอบสำหรับเกรด ๔ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๘ และแบบทดสอบสำหรับเกรด ๘ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๖ เมื่อเขาได้แบบทดสอบตามที่ต้องการแล้วก็ได้นำไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างระดับเกรด ๔ จำนวน ๑๕๓ คน และระดับเกรด ๘ จำนวน ๑๗๔ คน เพื่อดูความสามารถในการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาปรากฏว่า

๑. เด็กที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ ๆ ได้คึ่นั้น จะเป็นเด็กที่เขียนสะกดคำได้คึ่ควย

๒. เด็กที่มีสติปัญญาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูง และเด็กที่มีสติปัญญาต่ำ ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำต่ำ

อารอน ยังได้เสนอแนะต่อไปอีกว่า ในการทดสอบการสะกดคำนั้น ถ้าได้ทดสอบโดยให้เด็กได้ออกเสียงเป็นพยางค์เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของเด็กควยแล้ว อาจพบว่าทักษะในการออกเสียงนั้นอาจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำควย

วอลเตอร์ เจ. พอก (Walter J. Pauk)^๒ ได้ทำการศึกษาทักษะและทัศนคติ

^๑ I.E. Aaron, "The Relationship of Selected Measures of Spelling Achievement at the Forth and Eighth Grade Level" The Journal of Educational Research, 35 (December 1959): 138-142.

^๒ Walter J. Pauk, "Are Present Reading Test Valid for Both Girls and Boys?" The Journal of Educational Research, 53 (March 1960): 279.

ทางภาษา โดยให้ขอทดสอบอ่านและขอทดสอบเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษา ทำการทดสอบนักเรียนชาย ๑๕๐ คน นักเรียนหญิง ๑๕๐ คน รวมทั้งสิ้น ๓๐๐ คน ปรากฏผลสัมฤทธิ์รวมว่า นักเรียนหญิงมีทักษะทางภาษาสูงกว่านักเรียนชายในค่านของการสะกดคำ การใช้ประโยค และการใช้ภาษา

เอ. เอฟ. เลย์ค็อก (F. Laycock)^๑ ได้ศึกษาความสามารถในการสะกดคำและระดับความยากง่ายของนักศึกษาในวิทยาลัยปีที่ ๑ จำนวน ๑๐๐ คน โดยใช้แบบทดสอบทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ผลการทดสอบปรากฏว่า นักศึกษาปีที่ ๑ ของวิทยาลัยมีความสามารถในการสะกดคำแตกต่างกัน และความซับซ้อนของคำศัพท์ไม่มีสหสัมพันธ์กับความสามารถในการสะกดคำ

วิลเลียม เอส. เกรย์ (William S. Gray)^๒ ได้สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนสะกดคำในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ ถึง ค.ศ. ๑๙๔๘ ใ้ว่าจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนสะกดคำกับการอ่านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันมาก

---

^๑ F. Laycock, "Spelling Ability and Vocabulary Level of One Hundred College Freshmen" The Journal of Educational Psychology, 45 (December 1954): 485 - 491.

^๒ William S. Gray, "A Summary of Reading Investigation on July 1, 1947 to June, 30, 1948" The Journal of Educational Research, 42 (February 1949):42.

ไอดา อี.มอริสัน และไอดา เอฟ. เพอร์รี่ (Ida E. Morison and Ida F. Perry)^๑ ได้ทำการศึกษาดังความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความ
ความสามารถในการอ่านทั่ว ๆ ไป ของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่สามถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง โดยใช้
แบบทดสอบ California Achievement Test ผลปรากฏว่า ความสามารถทั้งสอง
ด้านนี้มีความสัมพันธ์กันสูง

จากการที่ศึกษาค้นคว้าดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์
กับการอ่าน หมายความว่า ถ้าเด็กมีความสามารถในการอ่านสูงแล้วก็จะมีความสามารถในการ
การสะกดคำสูงด้วย

อากาธา เทาวน์เซนต์ (Agatha Townsend)^๒ ได้ศึกษาดังความสัมพันธ์
ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการจำคำศัพท์ของเด็กชั้น
มัธยมศึกษาปีที่สามถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการหาค่า
มัธยมฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าความสามารถ
ในการเขียนสะกดคำมีความสัมพันธ์กับการจดจำคำในระดับปานกลาง

จอห์น วอลด์แมน และฟรานซิส ออราลลินด์ (John Waldman and Francis
Oralind)^๓ ก็มาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการเขียนสะกดคำกับความสามารถใน

^๑ Ida E. Morrison and Ida F. Perry, "Spelling and Reading Relationship with Incidence of Retardation and acceleration" The Journal of Educational Research, 52 (February 1956): 222-227.

^๒ Agatha Townsend, "An Investigation of Certain Relationship of Spelling with Reading and Academic Aptitude" The Journal of Educational Research, 40 (February 1974): 465 - 471.

^๓ John Waldman and Francis Oralind, "The Measurement of Word Attack Skills" Elementary English, 35 (November 1958): 459-463.

การจำคำของ เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด โดยใช้แบบทดสอบแล้ว วิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความ สามารถในการจำกำมีความสัมพันธ์กันสูง

ซิสเตอร์ เมย์ เควิน ฮอลโลว (Sister May Kewin Hollow)^๑ ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำกับความสามารถในการฟังของเด็ก ที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทั้งสองด้านแล้วหาสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำกับคะแนนความสามารถในการฟัง พบว่า คะแนนความสามารถทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์กันปานกลาง

วิลลิส คัมบลิว. คลาร์ก (Willis W. Clark)^๒ ได้ศึกษาถึงความแตกต่าง ของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระหว่างเพศ โดยใช้วิธีการทางสถิติควบคุมเกี่ยวกับเรื่องอายุ จริงและอายุสมอง วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ก็เพื่อต้องการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนระดับเกรด ๓,๔ และ ๕ จึงสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนตั้งกล่าวชั้นละ ๑๕๐ คน ผลของการค้นคว้าพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีความแตกต่างถึง ใน เรื่องของเกณฑ์สติปัญญาและทักษะพื้นฐานในการอ่านและการทำคะแนนในเรื่องของการใช้ ภาษาและการสะกดคำนั้น นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่่านักเรียนชาย

006809

^๑ Sister May Kewin Hollow, "Listening Comprehension at the Intermediate Grade Level" Elementary School Journal, 56 (December 1955): 158-161.

^๒ Willis W. Clark, "Boys and Girls Are There Significant Ability and Achievement Differences" The Journal of Educational Research, 54 (February 1961): 205.

สำหรับเอกสารและงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการเขียนตัวสะกดการันต์นั้น ปรากฏว่ามีผู้ทำการศึกษาและค้นคว้าอยู่หลายคน ผู้วิจัยได้พยายามค้นคว้าและรวบรวมแต่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรงมา สนอดังต่อไปนี้คือ

นิยม เรียงจันทร์^๑ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคำบางประเภทซึ่งนักเรียนสะกดผิด และได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ และสภาพแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาชั้น ป.กศ. สูง ปีที่ หนึ่ง สังกัดกรมฝึกหัดครู ๑๔ แห่ง และนิสิตชั้นปีที่หนึ่ง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยา- ลัย จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นชาย ๘๑๓ คน หญิง ๑,๑๓๒ คน รวมทั้ง สิ้น ๑๙๔๕ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย
๒. นักเรียนในส่วนกลางมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกับ นักเรียนในส่วนภูมิภาค

กระทรวงศึกษาธิการ^๒ ได้ทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบชั้น ประถมศึกษาปีที่สี่ในจังหวัดภูเก็ตจำนวน ๑๕๐ คน เป็นชาย ๑๐๐ คน หญิง ๕๐ คน อายุ เฉลี่ยของเด็กชายเท่ากับ ๑๑.๕ ปี อายุเฉลี่ยของเด็กหญิงเท่ากับ ๑๑.๔ ปี รวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบทดสอบ ๕ แบบ คือ การสะกดคำจากการฟัง การเลือกคำที่สะกดผิด การเลือก คำที่มีความหมายเหมือนกัน การเลือกคำที่มีความหมายตรงกันข้าม และให้เติมคำลงในช่อง ว่าง ผลของการทดสอบสรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย

^๑ นิยม เรียงจันทร์, "คำบางประเภทซึ่งนักเรียนสะกดผิด" รายงานสถิติวิเคราะห์เบื้องต้น (วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๐๔), หน้า ๔๖.

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ, "การทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต ที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔" การวิจัยทางการศึกษา ๔ (๑ - ๑๔ มกราคม ๒๕๐๕) :

ต่อมากระทรวงศึกษาธิการ^๑ ได้นำแบบทดสอบดังกล่าวข้างต้นไปทำการสอบความ
รู้ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีความมุ่งหมาย
ที่จะเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาระหว่างเด็กหญิงกับเด็กชาย ผลการทดสอบสรุปได้ว่า

๑. ความรู้ทางภาษาไทยของเด็กโดยทั่วไปพอใช้ได้ แต่ด้านการเขียนสะกดคำ
ยังคงอยู่มาก

๒. พัฒนาการทางภาษาของเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย

ผลการทดสอบของกระทรวงศึกษาธิการนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของอินทร์
ศรีคุณ^๒ ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความ
ของเด็กที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่สี่จากโรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา
โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทั้ง ๔ ด้าน ผลปรากฏว่า เด็กหญิงมีความสามารถในการ
เขียนสะกดคำและการแต่งความสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความ
สามารถทางการฟังและการอ่าน เด็กชายและเด็กหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

สมประสงค์ สถาปิตานนท์^๓ ก็ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์
ในการเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนชายหญิงและนักเรียนที่มีระดับอายุต่างกัน โดยเลือก
นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่สอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งที่ตกซ้ำชั้นจำนวน
๑,๖๕๒ คน จากโรงเรียนประชาบาลและโรงเรียนเทศบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง ๑๑ โรง
เรียน ได้ทำการทดสอบโดยบอกคำให้เด็กเขียนทีละคำ รวมทั้งสิ้น ๖๐ คำ ใช้เวลา ๑
ชั่วโมง ต่อเด็ก ๑ ห้อง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

^๑ อินทร์ ศรีคุณ, "การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียน
สะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนประถมศึกษา ๖
แห่งในจังหวัดนครราชสีมา" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประ
สานมิตร, ๒๕๐๗), หน้า ๘๕.

^๒ สมประสงค์ สถาปิตานนท์, "การสร้างแบบทดสอบเขียนสะกดคำประถมปีที่ ๑ และ
การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ๑๑ โรงเรียนในภาคการศึกษา ๑" (ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๐๗), หน้า ๔๔-๕๓.

๑. เด็กหญิงมีผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยในการสะกดคำสูงกว่าเด็กชาย
๒. เด็กที่มีระดับอายุต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำใกล้เคียงกัน
๓. เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่สองมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ตกซ้ำชั้นประมปีหนึ่ง

ต่อมาปราณี สุทธิพงศ์ ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองด้านภาษาและตัวเลขของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในภาคการศึกษาหนึ่ง พบว่าพัฒนาการสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองด้านภาษานั้น เมื่อนักเรียนกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ จะงอกงามอย่างรวดเร็วทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย แต่ตอจากนั้นจะค่อยช้าลง แล้วจะกลับงอกงามเร็วขึ้นอีกครั้งหนึ่งเมื่อนักเรียนเริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษา ส่วนด้านความสามารถทางภาษานั้น เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกระดับการศึกษา แม้ว่าในระดับประถมศึกษาตอนปลายจะยังมีไม่มากนัก แต่เมื่อเริ่มเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา แนวโน้มของความแตกต่างจะมีมากขึ้น

ไพจิตร วัฒนากุล^๒ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนกศิลปะกับแผนกวิทยาศาสตร์ ในภาคการศึกษาที่ ๗ โดยจำแนกตามเพศ กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเมื่อตอนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ผลปรากฏว่า

---

^๑ ปราณี สุทธิพงศ์, "การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองด้านภาษาและตัวเลขของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๑), หน้า ๗๘.

^๒ ไพจิตร วัฒนากุล, "สาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนกศิลปะกับแผนกวิทยาศาสตร์" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๑๗), หน้า ๕๕.

๑. ในระหว่างเพศและแผนกเดียวกัน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงจะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่า

๒. นักเรียนแผนกศิลปะซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระหว่าง ๕๐% - ๘๐% มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ดีกว่านักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ที่มีเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเหมือนกัน

๓. นักเรียนหญิงแผนกศิลปะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ได้ดีกว่านักเรียนชายทั้งสองแผนก และนักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์ก็มีความสามารถดีกว่านักเรียนชายในแผนกเดียวกัน

๔. นักเรียนหญิงแผนกวิทยาศาสตร์มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ได้ดีกว่านักเรียนชายในแผนกศิลปะ

๕. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศเดียวกันทั้งแผนก นักเรียนแผนกศิลปะกับแผนกวิทยาศาสตร์จะมีความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ไม่แตกต่างกัน

๖. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนแผนกศิลปะทั้งหมดกับแผนกวิทยาศาสตร์ทั้งหมดแล้ว ปรากฏว่านักเรียนแผนกศิลปะมีแนวโน้มที่จะเขียนสะกดการันต์ได้ดีกว่านักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์

แก้วตา ไทรงาม^๑ ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยระหว่างเด็กที่เคยเรียนชั้นเด็กเล็กกับเด็กที่ไม่เคยเรียนชั้นเด็กเล็ก โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จำนวน ๘๖ คน จาก

^๑ แก้วตา ไทรงาม, "ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่๑" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๐), หน้า ๔๖ - ๔๘.

จากโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดระนอง ผลปรากฏว่า

๑. เด็กที่เคยเรียนชั้นเด็กเล็กมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยสูงกว่าเด็กที่ไม่เคยเรียนชั้นเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. เด็กชายและเด็กหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยไม่แตกต่างกันแต่เด็กหญิงมีแนวโน้มว่าจะมีความสามารถในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยสูงกว่าเด็กชาย

๓. การที่ความสามารถของเด็กทั้งสองเพศไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะเด็กในวัยนี้มีพัฒนาการทางร่างกายไม่แตกต่างกันจนกว่าจะย่างเข้าสู่วัยรุ่น เด็กหญิงจึงจะมีพัฒนาการทางร่างกายเร็วกว่าเด็กชาย

จากผลการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ทั้งของต่างประเทศและในประเทศซึ่งได้เสนอมาข้างต้นนั้นพอจะสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กในแต่ละระดับนั้นมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ หลายประการ เช่น ระดับสติปัญญา ความยากง่ายของคำ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และพัฒนาการทางภาษาของเด็ก เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย